

rep.nr 09/1682

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

7e KAMER

**BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN DERTIG
JULI TWEEDUIZEND EN NEGEN.**

socialezekerheidsbijdragen

tegenspraak

definitief

In de zaak :

R **Eleni**, wonende te

appellante, ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd
door meester I. Gabriëls loco meester E. Vorias, advocaat
te Houthalen,

tegen :

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, openbare
instelling, met zetel te 1060 Brussel, Victor Hortaplein 11,

geïntimeerde, ter openbare terechtzitting
vertegenwoordigd door meester N. Fejzulovic loco
meester K. Timmerman, advocaat te Leuven

* * *

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Het hof neemt kennis van de volgende procedurestukken:

-het eensluidend afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
26 mei 2008 door de tweede kamer van de arbeidsrechtbank te
Leuven,

-het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 2 oktober 2008,

-de conclusies voor de beide partijen,

-de voorgelegde stukken.

De partijen werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 4 juni 2009, waarna de debatten werden gesloten en de zaak voor uitspraak werd gesteld op de openbare terechtzitting van 25 juni 2009. Wegens niet-beëindiging van het beraad, werd de uitspraak verdaagd naar heden.

* *
*

RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

Mevrouw R. baat te Aarschot een bar uit, genaamd "American Extreme". In de bar worden shows opgevoerd door paaldanseressen en paaldansers, in combinatie met strippen. De muzikale begeleiding wordt verzorgd door een disc-jockey.

Op 15-4-2005 voerde de sociale inspectie van de RSZ een controle uit m.b.t. het statuut van de disc-jockey, Nico V. . Daarvan werd op 16-4-2005 een verslag opgesteld.

De RSZ was van oordeel dat De heer V voor zijn tewerkstelling onderworpen diende te worden aan het sociaal zekerheidsstelsel der werknemers op grond van art 3,2° van het KB van 28-11-1969. Op 26-10-2006 deelde de RSZ aan mevrouw R mee dat hij overging tot ambtshalve regularisatie voor de periode van 1-7-2001 tot 30-6-2003.

Op 1-12-2006 werd een bericht van wijziging van bijdragen overgemaakt aan mevrouw R

Aangezien geen betaling volgde liet de RSZ op 29-1-2007 dagvaarding betekenen voor de arbeidsrechtbank en vorderde de veroordeling van mevrouw R tot betaling van een bedrag van 27.952,55 euro, de wettelijke en gerechtelijke intresten op dat bedrag als sociale bijdragen voor de periode vanaf het derde kwartaal 2001 tot en met het tweede kwartaal 2003, volgens rekeninguittreksel afgesloten op 4-1-2007.

Met het bestreden vonnis verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk en gegrond.

Zij veroordeelde mevrouw R tot betaling aan de RSZ van de som van 27.952,55 euro, te vermeerderen met de wettelijke intresten op 19.948,24 euro vanaf 5-1-2007 tot 28-1-2007 en met de gerechtelijke intresten vanaf 29-1-2007 tot de dag der volledige betaling.

VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

Mevrouw R is het niet eens met de uitspraak van de arbeidsrechtbank. Zij vordert dat het hof deze zou hervormen en de de RSZ van zijn vordering zou afwijzen en hem zou veroordelen tot de kosten van het geding.

De RSZ vordert dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond zou worden verklaard en het bestreden vonnis zou worden bevestigd met veroordeling van mevrouw R tot de kosten.

BEOORDELING

1.ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

2.TEN GRONDE

Het geschil betreft de vraag of de heer Nico V , disc-jockey onderworpen diende te worden aan de sociale zekerheid der werknemers.

De RSZ meent dat dit het geval is op basis van art 3,2° KB van 28-11-1969 waarin wordt bepaald:

De toepassing van de wet van 27-6-1969 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders wordt verruimd tot de schouwspelartiesten zoals dramatische, de lyrische, choreografische en variétéartiesten, alsmede de musici, de orkestleiders, de balletmeesters, de aanvullingsartiesten die tegen betaling van een loon aangeworven worden om op te treden tijdens voorstellingen, repetities, radio- en televisie-uitzendingen, film-plaat-of bandopnamen alsook tot de personen die deze artiesten aanwerven.

Opdat het werknemersstatuut van toepassing zou zijn dient niet te worden aangetoond dat de betrokkene zijn prestaties verricht in gelijkaardige socio-economische omstandigheden als een werknemer. Het volstaat dat de in art 3,2° KB 28-11-69 beschreven voorwaarden zijn voldaan. (Cass. 5-11-1984, Soc.Kron. '85, p 11; Cass. 30-4-1984, JTT '85, p 86; Cass.27-2-1984, Pas. 84,I, p 739;

Cass. 22-3-1982, Pas. '82, I, p 856)

Aangezien het KB werd getroffen in uitvoering van art 2§1 van de RSZ-wet, is het uitgangspunt immers dat de personen die aan de omschrijving voldoen in gelijkaardige socio-economische omstandigheden als een werknemer presteren.

Volgens de RSZ was Nico V een schouwspelartiest.

Mevrouw R meent dat Nico V niet als een schouwspelartiest kan worden beschouwd daar zijn bijdrage die bestond in het draaien van platen en het af en toe uitspreken van teksten van ondergeschikt belang was en volgens haar geen artistieke bezigheid uitmaakte.

Aangezien art 3,2° KB 28-11-1969 een uitbreidingsbepaling van het personeel toepassingsgebied van de RSZ-Wet is, dient deze volgens haar strikt te worden uitgelegd.

Verder betoogt zij dat aangezien partijen opteerden voor een zelfstandig samenwerkingsverband, deze kwalificatie volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie door de rechter enkel mag worden gewijzigd indien de aan zijn oordeel onderworpen elementen die kwalificatie uitsluiten

Zij wijst erop dat de heer V reeds een zelfstandige was vooraleer hij voor haar begon te werken, dat hij nog andere opdrachtgevers had, dat de CD's en platen die hij speelde zijn eigendom waren en dat hij de muzieккеuze grotendeels zelf bepaalde. Deze elementen zijn volgens haar niet van aard de kwalificatie uit te sluiten die partijen aan hun samenwerking hebben gegeven en wijzen er integendeel op dat de heer V zich als een zelfstandige gedraagt. De heer V factureerde zijn prestaties aan mevrouw R

Op het ogenblik dat de controle werd uitgevoerd was reeds de nieuwe wettelijke regeling m.b.t. het kunstenaarsstatuut van toepassing zoals ingevoerd bij de programmawet van 24-12-2002 met ingang van 1-7-2003.

Het hof stelt vast dat de RSZ zijn vordering niet heeft uitgebreid tot de periode na 1-7-2003 tijdens dewelke de nieuwe wettelijke regeling in werking is getreden.

De programmawet voegde een art 1bis in de RSZ-wet waardoor het werknemersstatuut werd uitgebreid tot alle kunstenaars die tegen betaling door een opdrachtgever artistieke prestaties leveren en /of artistieke werken produceren, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden.

Art 1bis §2 van de RSZ-wet verstaat "onder het leveren van artistieke prestaties en/of het produceren van artistieke werken" de creatie en/of uitvoering of interpretatie van artistieke oeuvres in de audiovisuele en de beeldende kunsten, in de muziek, de literatuur, het spektakel, het theater en de choreografie."

Tijdens zijn verhoor door de inspectie verklaarde de heer V het volgende:

"Ik ben (...) aangesloten als zelfstandige in hoofdberoep sedert eind 1999 bij Multipen Mechelen. Mijn activiteit is zelfstandig disc-Jockey. Ik het momenteel geen andere activiteit alhoewel ik volgens de inschrijving in het handelsregister een ruimere activiteit mag uitoefenen zoals platenverkoop, reclame, studiowerk, producties enz. BTW 636.681.868. Ik werk sedert 1-1-2000 voor mevrouw F als disc-jockey. Ik maak facturen op voor mijn prestaties dit op onregelmatige tijdstippen afhankelijk van het aantal gewerkte dagen, ongeacht de gepresteerde uren. In de praktijk factureer ik één keer om de twee à drie maanden. Ik ontving 50 euro per dag en dit voor 4dagen de week. Tijdens mijn prestaties bij mevrouw F werkte ik ook nog voor andere opdrachtgevers zoals Star Event - Lummen en nog andere sporadische opdrachtgevers. Star Event en mevrouw R waren de hoofdopdrachtgevers. Ik ben gestopt bij mevrouw R sedert 31-8-2005. Ik zorgde voor de muziek bij mevrouw R terwijl de meisjes paal-dansten. Ik trachtte een plezierige sfeer te scheppen en het publiek met mijn prestaties te vermaken. Ik sprak in de micro bepaalde teksten ook weer om het publiek te vermaken en te animeren. Aan het lichtorgel was geen werk, dit was een automatisch toestel. Ik heb geen "zelfstandigheidsverklaring" aan de commissie kunstenaars aangevraagd of bekomen...."

Mevrouw R verklaarde met betrekking tot de heer V "V. Nico is een zelfstandig disc-jockey. Hij maakt facturen op voor zijn prestaties. Hij werkte gedurende de periode 1-1-2000 tot 31-8-2005 voor mij. Ik verbeter de juiste gewerkte periode weet ik niet meer. Hij zorgde voor de muziek terwijl de meisjes de klanten animeerden en rond de paal dansten. Hij speelde platen om een gezellige sfeer te scheppen in de zaak, dit om de klanten te vermaken. Hij sprak in de micro om de meisjes aan te kondigen en sprak bepaalde teksten om het publiek te vermaken. Ik gaf hem 100 euro per avond. Het was dus niet zo dat hij enkel de platen oplegde en afspeelde."

Het hof merkt op dat art 3,2° van het KB van 28-11-69, zoals van kracht tijdens de periode waarop het geschil betrekking heeft, niet voor gevolg heeft dat de schouwspelartiesten moeten worden

beschouwd als verbonden door een arbeidsovereenkomst. Mocht dit het geval zijn dan vielen zij reeds onder het sociale zekerheidsstelsel der werknemers op basis van art 1 van de RSZ-wet. Het heeft enkel de toepassing van het sociale zekerheidsstelsel der werknemers voor gevolg vanuit het bestaan van socio-economische omstandigheden vergelijkbaar met die van werknemers.

Het blijkt dat de heer V deel uitmaakte van de show, opgevoerd door de danseressen met paaldansen en stripacts. Zijn bijdrage bestond erin de geschikte muziek te draaien om de danseressen te begeleiden en daarbij ook sfeer te scheppen en de toeschouwers te animeren door gesproken tekst en aankondigingen. Ten onrechte stelt mevrouw R zijn rol als ondergeschikt voor. Dergelijke show zou niet af zijn zonder muzikale omlijsting en animatie.

In die omstandigheden treedt het hof de zienswijze van de RSZ bij dat de heer V kan beschouwd worden als schouwspelartiest in de zin van art 3,2° KB 28-11-1969. Het accent ligt daarbij niet op de kwaliteit of het artistiek niveau van de prestaties maar op het optreden voor een publiek.

De rechtspraak heeft het begrip schouwspelartiest van art 3,2° KB 28-11-1969 steeds zeer ruim geïnterpreteerd, in zoverre zelf dat K. Van Den Langenbergh concludeerde dat er in de praktijk geen ruimte was voor zelfstandige schouwspelartiesten. (C.E. Clesse, l'assujettissement des artistes de spectacle à la sécurité sociale des travailleurs salariés, trois pas en avant, trois pas en arrière, JTT 03 p 2. K. Van De Langenbergh, de schijnzelfstandigen, FOD arbeid en tewerkstelling, 2000 p 155)

Herhaaldelijk werd een disc-jockey in de rechtspraak als schouwspelartiest beschouwd in de zin van art 3,2° KB van 28-11-1969 omwille van zijn animatierol waarbij de keuze van de muziek, de intensiteit van de klank en de presentatie in hoge mate de sfeer van de show bepalen. (Arbrb. Br. 14-4-1995, JTT '95 p 444; AH Luik, 27-9-1983, JTT '84)

Mevrouw R merkt op dat in het arrest van het Arbeidshof te Luik de disc-jockey als enige voor de show zorgde in tegenstelling tot wat in voorliggende zaak het geval is. Het hof meent dat dit evenwel niets afdoet aan het feit dat de heer V door de muziekkeuze, de intensiteit van de klank en de presentatie in hoge mate bijdroeg aan het welslagen van de show en besluit dat hij derhalve tijdens de betwiste periode als schouwspelartiest ressorteerde onder het sociaal zekerheidsstelsel der werknemers.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond

Bevestigt het bestreden vonnis

Legt de kosten van het hoger beroep ten laste van appellante.

Vereffent het bedrag van de proceskosten, in hoofde van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid begroot op 2.000 euro als rechtsplegingsvergoeding.

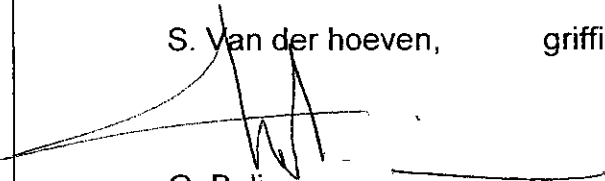
Aldus gewezen door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel en ondertekend door:

G. Balis, kamervoorzitter;

S. Alaerts, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever;

J.-P. Van Coningsloo, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-arbeider;

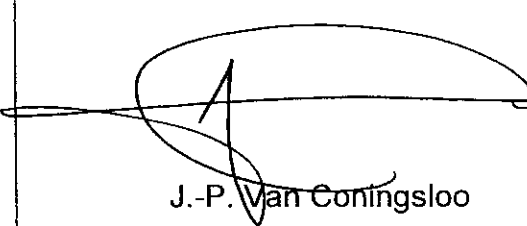
S. Van der hoeven, griffier.

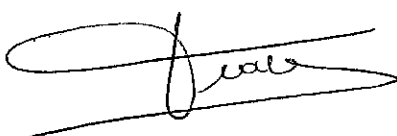
G. Balis

S. Van der hoeven

J.-P. Van Coningsloo

S. Alaerts

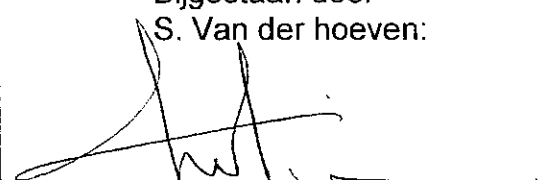
en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel op dertig juli tweeduizend en negen door :

G. Balis

kamervoorzitter

Bijgestaan door
S. Van der hoeven:

griffier.

G. Balis

S. Van der hoeven